

Πηγαίνοντας μια Κυριακή στην Εκκλησία της σκήτης
ο Αββάς Μακάριος, πού είχε χάρισμα από τον Θεό να διακρίνει με τα μάτια της ψυχής, όσα οι άλλοι δεν έβλεπαν με τα σωματικά τους μάτια, είδε την καλύβα κάποιου Μοναχού τριγυρισμένη από πονηρά πνεύματα.

Επιμέλεια: Βασιλική Σωτηριάδη

Πολλά είχαν τη μορφή παιδιών, πού έκαναν κάθε λογής αταξία. Άλλα έμοιαζαν με άσεμνες γυναίκες. Χόρευαν, πηδούσαν κι έκαναν διάφορα ανόητα καμώματα...

Χωρίς άλλο, συλλογίσθηκε ο Όσιος, έχει κυριευθεί από αμέλεια ο Αδελφός, γι αυτό έχουν τόσο θάρρος μαζί του οι δαίμονες.

Σαν τελείωσε η Λειτουργία, πήγε και χτύπησε την πόρτα του Μοναχού:

- Έλθα να σου ζητήσω μια χάρη, του είπε. Μετά χαράς, Αββά, αν περνά από το χέρι μου. Βρίσκομαι σε μεγάλη στενοχώρια και θέλω να προσευχηθείς για μένα στον Κύριο να με ανακουφίσει. Απόρησε ο Αδελφός, ακούγοντας τον

Γέροντα να μιλά έτσι. Δεν είμαι άξιος, Αββά, να προσεύχομαι εγώ για, σένα, του είπτε συνεσταλμένα. Δεν φεύγω από δω, επέμενε ο Όσιος, αν δε μου δώσεις υπόσχεση πως θα κάνεις κάθε βράδυ μια προσευχή για μένα. Έτσι τον ανάγκασε να υποσχεθεί. Το ίδιο βράδυ κιόλας προσευχήθηκε για τον Γέροντα. Ύστερα συλλογίστηκε:

- Παρακάλεσες, ταλαίπωρε, για ένα τέτοιο άγιο και για τον εαυτό σου δεν ζήτησες τίποτε.

Πρόσθεσε έτσι άλλη μια προσευχή για τον εαυτό του. Το ίδιο έκανε και το άλλο βράδυ και το επόμενο. Ώσπου συνήθισε να λέει δυο προσευχές όλη την εβδομάδα. Την Κυριακή πέρασε πάλι έξω από την καλύβα του ο Όσιος. Οι δαίμονες βρίσκονταν εκεί, αλλά δυσαρεστημένοι. Κατάλαβε αμέσως πως η προσευχή του Αδελφού είχε αρχίσει να ενεργεί αποτελεσματικά. Μπήκε μέσα και τον παρακάλεσε να προσθέσει άλλη μια προσευχή για χάρη του. Εκείνος δέχθηκε με προθυμία. Κοντά στις δύο προσευχές πού έκανε τώρα για τον Γέροντα, πρόσθεσε δυο ακόμη για τον εαυτό του. Πέρασε άλλη μια εβδομάδα πού ο Αδελφός έλεγε τέσσερες προσευχές.

Όταν πήγε την Κυριακή να τον ιδεί ο Όσιος, βρήκε τους δαίμονες αμίλητους και σκυθρωπούς. Ευχαρίστησε τον Θεό και παρακάλεσε τον Αδελφό να προσθέσει και τρίτη προσευχή για χάρη του.

- Βλέπω μεγάλη ωφέλεια από τις προσευχές σου, Αδελφέ, του είπτε, για να τον ενθαρρύνει.

Τώρα ο πρώην αμελής Μοναχός προσευχόταν το μεγαλύτερο μέρος της νύκτας, γιατί κοντά στις τρεις προσευχές, πού έλεγε για τον Όσιο, πρόσθεσε άλλες τρεις για τον εαυτό του.

Την Κυριακή πηγαίνοντας πάλι στην εκκλησία ο Αββάς Μακάριος, δέχτηκε την επίθεση των πονηρών πνευμάτων. Τον απειλούσαν και τον έβριζαν, γιατί έγινε αφορμή να διορθωθεί ο Μοναχός. Είχαν όμως απομακρυνθεί πολύ από την καλύβα του. Η προσευχή του τα εμπόδιζε να πλησιάσουν.

Ευχαρίστησε με την καρδιά του τον Θεό ο Όσιος για τη μεταβολή του Αδελφού. Ύστερα τον συμβούλευσε να μη παραμελεί ποτέ την προσευχή του, για να μην πέφτει εύκολα στις παγίδες πού στήνει ο διάβολος για να παρασύρει τον άνθρωπο στην απώλεια.